

ne til Husholdningen, sine egne og Børnens Klæder m. m. Efter Aarets Slutning, naar Indkomsten udregnes, sker en Afregning mellem Ægtefællerne, som bør være yderst simpel. Den Besparing, som da kan opstaa, bliver naturligvis større eller mindre for de respektive Ægtefæller, eftersom han eller hun har haft Udgifter, der overstiger den Plan, de er blevne enige om.

XIII.

Gennem Ægtepagt kan bestemmes, at en vis Ejendom, som ellers skulde udgøre den ene Ægtefælles Særejendom, i Stedet for skal udgøre begge Ægtefællers Fællesejendom (med Fællesejeret til Halvdelen hver, eller efter anden Proportion) at Indkomst af en vis Art skal tilfalde blot den Ægtefælle, gennem hvem Indkomsten erhverves, eller at den anden Ægtefælle blot skal have Ret til en vis mindre Andel deri (Kvotandel eller bestemt Beløb) samt, at hvis den ene Ægtefælles særlige Gæld istedet skal være fælles (med Halvdelen hver eller efter andet Forhold).

En af Grundtankerne i Lovgivningen om Ægtefællers Formuesforhold bør være, at det almindelige Ejendomssystem skal indeholde tilstrækkelig Beskyttelse for den svagere Parts (Hustruens) Interesser, og at Ægtepagt følgelig er en Foranstaltning, som anvendes hovedsagelig i de Tilfælde, hvor den stærkere Part mener, at Afgivelsen fra det almindelige System er nødvendigt for ham, f. Ex. for en Forretningsmand med Hensyn til hans Kredit eller ellers af Forholdene paakaldt. Altsaa Modsætningen til hvad der nu er Tilfældet: Nu er det i Reglen den svagere Part, som nødsages til for at værne sig at begære Ægtepagt — om hun vover det!

Ægtepagt bør under Garantier med Hensyn til Trediemands Ret oprettes ligesaa vel under Ægteskabet, saa at Ægtefællerne i Overensstemmelse med de ændrede Forhold kan ordne deres indbyrdes økonomiske Stilling paa lempeligste Maade.

XIV.

Gave og Aftale mellem Ægtefæller bør være gyldige. Sikkerhed stilles dog saavel til Beskyttelse for Trediemands Interesse overfor Ægtefællerne, som til Beskyttelse for Hustruen som den svagere Part i Forhold til Manden.

Rettergang og Exekution mellem Ægtefæller skal kunne finde Sted,

saavel som mellem andre Personer. En Konsekvens af sidstnævnte Sikkerhed er dog, at den ene Ægtefælles Erkendelse af den andens Fordring i en Proces ikke kan tilkendes afgørende Betydning, uden at Domstolen maa udfinde, hvorvidt Fordringen i Virkeligheden er retslig begrundet.

XV.

Arveret mellem Ægtefæller indføres: den efterlevende Ægtefælle har ubetinget Ret til den afdødes Efterladenskab, eller eventuelt til Udbytet af en vis Del af den afdødes Efterladenskab, saalænge den efterlevende lever.

XVI.

Underholdningspligt mellem fraskilte Ægtefæller indføres. Retten til Underhold skal dog ikke, saaledes som i Regeringsforslaget i indeværende Rigsdagssamling er foreslaaet, ubetinget forspildes for den Ægtefælle, som „hovedsagelig bærer Skylden“ for Skilsmissen, men Retten til Underhold bør være mere sikkert garanteret den, som er i Trang derfor.

XVII.

Skulde det af mig foreslaaede Ejendomssystem ikke hensigtsmæssig kunne indføres som Hovedsystem, kunde det indføres som et Alternativ, som Ægtefællerne har Ret til ved Ægteskabets Indgaaelse at vælge. Derimod vilde det være mindre heldigt, om det omhandlede Ejendomssystem skulde anvendes blot i det Tilfælde, Parterne særskilt erklærede at ville antage det. I saa Fald blev der kun Tale om en ny Slags Ægtepagt, som maaske vilde komme ligesaa lidt til Anvendelse og altsaa blive til ligesaa lidt almindelig Gavn for den gifte Kvinde, som den nuværende Ægtepagt. Dog vilde en saadan Ægtepagtsreform medføre den Fordel, at det her omhandlede Ejendomssystem kunde komme til at vise sin Anvendelighed i Praxis og derigennem berede Vej for en mere omfattende Reform af Lovgivningen om Ægtefællers Formuesforhold i den Retning, jeg her har foreslaaet.

Georg Stjernstedt.

Ungdomsskole for unge Piger.

Paa Initiativ af Byraadsmedlem, Lærerinde, Ingeborg Møller, Formand f. D. K.s Kreds i Assens, har Byraadet vedtaget at afholde en Række

kommunale Kursus i praktisk Husgerning for unge Piger mellem 14—18 Aar. Det første af disse, et Kursus i Syltning og Henkogning, har været afholdt. Heri deltog 48 Elever fordelt paa 3 Hold. Undervisningen, der var gratis, var Dagundervisning, 20 Tm. i 5 Dage og gaves af en uddannet Husgerningslærerinde. Da her ingen Skolekøkken findes i Byen, havde Frk. Møller velvilligst stillet sit Køkken til Raadighed for Deltagerne.

Kursuset forløb i alle Maader tilfredsstillende for Ledere saavel som for Elever.

Til Efteraaret fortsættes med et Slagtekursus, og til Vinter afholdes et Kursus i Bagning. Naar disse er sluttede, skal her i Bladet udførligere gøres Rede for deres Forløb.

Byraadet har overdraget Frk. Møller at ordne og lede disse Kursus.

Elna Hansen.

Hvorledes norske kvinder rustet sig.

Allerede ved krisens begyndelse ifjor høst nedsatte Norske kvinders nationalraad en komite, som skulde organisere kvinder til hjælp i krigstilfælde. Man tænkte sig at faa en reservehær, som kunde staa færdig til at fylde mænds plads inden de forskellige grene.

I samraad med de militære myndigheder er der optrukket linjer, hvorefter arbeidet er specialiseret. Dels har nationalraadets selv optaget arbeidet, dels er dette lagt i hænderne paa kommunale og filantropiske institutioner.

Programmet omfatter:

- 1) Arbejde for at skaffe sygepleiersker, syersker og kokker til sanitetet.
- 2) Hjælp til troppers forpleining undervejs.
- 3) Oplærelse af hjælpere inden telegraf, telefon og post-etaten.
- 4) Socialt arbejde, hvorunder blandt meget andet falder hjælp i amunitionsfabriker, sporvogne etc., hjælp og tilsyn i hjem, hvor forsørgeren maatte være utkommanderet.

Arbeidet er iværksat over hele landet, og i løbet af høsten haaber man at kunne si til den militære generalstab: »vær saa god, her har vi en liste over villige og øvede hjælpetropper, tryk paa knappen, saa kommer kvindernes reservehær!«

S. V.